

Oklevél és Nobel-díj a pingvinekért

Az elmúlt hetekben két jeles, hazai és nemzetközi vonatkozású esemény kívánkozik gazdagítani a pingvin-históriát.

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

Szeptember 14-én sajtótájékoztató vaku- és keresztmű- zében immáron hivatalos okirat tanúsítja: *Tóbiás* a *Linuxvilág* (egyenetlen ági) leszármazottja. A magazin megújulásának főszerkesztői tájékoztatója és a *Budapesti Állatkert* cukrászdai sós pogácsája között átadásra került az „Állatkerti Nevelőszülői oklevél”. E papirost *Tarnóczyai Odette* alapítványi titkár nyújtotta át *Szy Györgynek* kedves és gondolatébresztő szavakkal. (Abba tán jelenleg ne menjünk bele, mily gondolatokat ébresztett csemeténk férfiné és női neme.) A tapsorkánt a magazin olvasói, írói, szerkesztői, meghívott újságírók, vendégek, a háttérből pedig *Pongo pygmaeusok* biztosították. *Tóbiás* – bár megihatottsága felől egészen bizonyosak vagyunk – továbbra is tojásain guggolva viselte családra találásának eme megindító pillanatait.

A budapesti ceremóniával szinte egyidőben készülődtek a világ túlsó felén, *Bostonban* a 2005-ös év *IgNobel-díjainak* átadására. Az idén magyar kutató, *Gál József* (karöltve *Victor Benno Meyer-Rochow* brémai egyetemi professzorral) vehette át a „kissé kattant” vizsgálódásokért járó megtisztelő díjat nem másért, mint a pingvinek székletürítések uralkodó nyomásviszonyok tanulmányozásáért... Nos, gondolom a díj indoklásához elkelne némi magyarázat...

Történt pedig, hogy valamikor '93 környékén *Victor Benno Meyer-Rochow*,

e játszi elmével megáldott kutató az *Antarktiszon* szokásos madárleső helyén ülve arra lett figyelmes, mily szaporán suhan röp pályáján egy pingvin széklete. Hogy elméje melyik bugyrában (illetve pontosan milyen gyógyszer hiányában) fogant meg az a gondolat, hogy e megfigyelés nyomán nagy dolgokat vigyen végbe, s ebben ne végezzen szerényen titkolt és elszigetelt fél munkát – ez egyelőre a megválaszolatlan kérdések számát gyarapítja.

Mindenesetre állhatatosságának és *Gál József* kollégájának köszönhetően az emberiség nem maradt tudatlanságban és madarak bélsárkilövellési nyomásviszonyaival kapcsolatban. Ahogy tehát *Ferenc József* mondotta volt egy szoboravatáson: *hulljon le a pel*. Ime: 1 db pingvin 1 db székletet 1 db székelési folyamat alatt 40 cm-re lövell farától, nem kevesebb, mint 60 kilopaszka nyomást kifejeve mindközben. Külön figyelemreméltó pontja a kutatásnak, hogy e nyomás-

adat éppen négyszerese az emberi fajra jellemzőnek, vagyis bár kétségkívül mi jelentjük a teremtés csúcsát, azért fölényünk nem teljesen általános.

Talán akadnak most némelyek, akik azt gondolják, a köznek ügyein munkálkodva nem feltétlen szükséges felfedni az összes rejtélyt. Mások mellett, hogy bizonyítékot, kézzel foghatót kérnek számon kutatóinkon, úgy vélik, a verejtékes munka mégiscsak megérdemli a jutalmat. (Szerény véleményem sze-

rint enyészetnek indult, nem örök életű dolgoknak járna a tisztas és azonnali elhantolás, de azért legyünk büszkéek magyar vonatkozásban is az emberi alaposságra...)

Mivelhogy határa nincs az esztelen ész kalandozásainak, e hirtelen fellépő és gyors lefolyású munkásság elnyerte, mit megérdemelt: az idén tizenötödszörre megrendezett, neves koponyák jelenlétével emelt ünnepélyen átadott alternatív Nobel-díjat. Érdekesség, hogy a díjkiosztón olyan *Nobel-díjasok* osztogatták az *IgNobel-díjakat* – közben papírrepülőkkel dobálózva – mint *Dudlex Herschbach*, *William Lipscomb*, *Sheldon Glashow* és *Robert Wilson*.

Az ember mindig tanul... Levonva a tanulságot azon leszek tehát, hogy *Tóbiást*, ha netalántán a falánkság bűnébe esne, fél méteres távban érjem tetten legközelebbi látogatásomkor...

Halusz Léna